

Часопис НАША ПРОШЛОСТ

Упутство ауторима за припремање рукописа

Редакција часописа *Наша прошлост*, Народног музеја Краљево и Историјског архива у Краљеву задржава постојеће, јасно научно и стручно профилисане рубрике: *Расправе и студије*, *Грађа*, *Прикази и критике*, али је могуће додати и нове рубрике уколико их сами радови детерминишу.

Сваки текст који се предаје треба да садржи: наслов; име аутора; назив установе (афилијација); сажетак (апстракт); кључне речи; основни текст; резиме; графичке прилоге са листом илустрација; библиографију; контакт податке.

Наслов рада треба да буде кратак и јасан, и да што верније опише садржај чланка. У наслову треба да се користе речи прикладне за индексирање и претраживање. Ако таквих речи нема у наслову, пожељно је да се наслову дода краћи поднаслов.

Име(на) аутора наводе се по принципу: име аутора и презиме.

Афилијација – непосредно након имена и презимена аутора наводи се пун (званични) назив и седиште установе у којој је запослен. Код сложених институција наводи се укупан назив (на пример: Универзитет у Београду, Филозофски факултет, Одељење за историју уметности, Београд). Аутори који нису у радном односу наводе место пребивалишта.

Сажетак (апстракт) треба да садржи циљ истраживања, методе, резултате и закључак, исказане са 100 до 250 речи. Стоји одмах након наслова. Прилаже се је на језику на коме је рад написан. Пожељно је да садрже термине који се често користе за индексирање и претраживање чланака.

Кључне речи треба да буду термини који најбоље описују садржај чланка за потребе индексирања и претраживања. Долазе непосредно после апстракта и не може их бити мање од 5 ни више од 10.

Основни текст - чланци не би требало да прелазе два ауторска табака (32 стране), у формату А4 укључујући напомене и илустративни део.

Формат текст треба урадити компјутерски у фонту Times New Roman (12 pts), у doc или .docx Word (Windows/MsOffice 97, 2003, 2007, XP, 2010, до најновијих верзија програма); са проредом 1,15. Фонт који се користи за стара писма треба приложити уз рад у електронском облику. Основни текст не сме да садржи илустрације. Оне се предају као посебни фајлови.

Језик рада може бити српски или енглески. За радове на српском језику обавезно писмо је ћирилица. Уколико аутор предаје рад на енглеском језику, дужан је да наведе име преводиоца, односно лектора који је текст приредио за штампу. Поред тога, раду писаном на енглеском језику треба додати кључне речи, резиме и потписе испод илустрацију на српском језику.

Напомене се пишу као фусноте; у основном тексту ознака за фусноте појављује се иза интерпункцијског или правописног знака. Могу садржати мање важне детаље, допунска објашњења, назнаке о коришћеним изворима итд., као и шире коментаре.

Цитирање литературе је у напоменама и своди се на навођење презимена аутора писмом на коме је цитирана публикација објављена, годину издања, зарез и бр. странице на коју се односи референца (или без странице уколико се референцира на читав рад или публикацију), што важи за све врсте публикација (књиге, чланке у часописима и др. периодичне публикације, зборнике радова).

Примери:

Војводић 2010, 48-49
Срејовић 1969
Станковић, Димић 1996, 105
Манојловић Пинтар, О. 2007
Tasić (et al.) 1992, 25

Ако се цитирају два или више дела једног аутора из исте године, прво по азбучном реду наслова носи ознаку те године, а остала имају уз годину додатак у виду слова.

Примери:

Палавестра 2011, 64
Палавестра 2011а: 581

Уколико се цитира више различитих аутора са истим презименом, после презимена наводи се и иницијал имена.

Примери:

Поповић Д. 2017, 96–97.
Поповић М. 2010, 65

Извори се наводе после чланка као посебан одељак.

Литература се наводи после извора. Наслови се цитирају у оригиналу и не преводе се. Сложени су према презимену аутора, азбучним редом за ћириличке јединице, а испод тога, у посебном сегменту – абecedним редом за латиничке јединице. Уколико има библиографских јединица на грчком, наводе се по алфаветском реду иза ћириличких.

Примери:

- Војводић Д. 2010. Остаци живописа и историја цркве Светих Теодора (Светих Петра и Павла) у Жичи, *Наша прошлост* 9, 41–66
- Палавестра, А. 2011. *Културни контексти археологије*, Београд: Филозофски факултет
- Палавестра, А. 2011а. У служби континуитета. Етно-археологија у Србији, *Етноантрополошки проблеми* 3/2011, 579–594
- Срејовић, Д. 1969. *Лепенски Вир, Нова праисторијска култура у Подунављу*, Београд: Српска књижевна задруга
- Станковић, Ђ., Димић, Јб. 1996. *Историографија под надзором, Прилози историје историографије I*, Београд: Службени лист СРЈ
- Манојловић Пинтар, О. 2007. Смрт и култура сећања, у: *Приватни живот код Срба у двадесетом веку*, 897–908, Београд: Клио
- Hooper-Greenhill, E. 2003. *Museums and the Shaping of Knowledge*, London and New York: Taylor & Francis e-Library

- Tasić (et al.) 1992: Tasić N., Jovanović B., Popović P., Jovanović M., Vranić S., Popović P., Jacanović, D., Trajković Č., *Skordisci i starosedeoци u Podunavlju*, posebna izdanja br. 48, Beograd: Balkanološki institut SANU

Чланци из штампе се наводе као и било која друга литература и у оквиру списка литературе. Уколико је чланак или др. новинарска форма непотписан, наводи се као Непознати аутор; уколико постоје само иницијали, наводи се под иницијалима.

Примери:

У фус ноти:

Непознати аутор 1957

А. К. 1948.

У Списку литературе:

Непознати аутор 1957. Gomulka govorio o poljskom putu u socijalizam, *Borba*, XXII година, број 132 (16. 5. 1957), 4

А. К. 1948. Свечана првوماјска конференција у фабрици теретних вагона, *29. новембар* 17 (11. мај 1948), 1

Резиме се даје на крају чланка, након одељка Литература. Сходно обиму рукописа, може имати 1800 до 3600 карактера. Превод резимеа на енглески језик обавеза је Редакције. Ако је језик рада енглески, онда је резиме обавезно на српском језику.

Илустративни прилози (фотографије, табле, цртежи, скице, табеларни прикази, графикони и сл.), достављају се у форми фотографија и цртежа као посебни фајлови са екстензијом .jpg (без компресије) или .tiff, у резолуцији минимум 300 dpi/inch, док скениране прилоге треба приложити у резолуцији 600 dpi/inch у форматима tiff, jpg, ili psd. Графички прилози се предају као посебан део рада и не треба да буду у саставу основног текста. Наслови и текстуални садржаји илустративних прилога треба приложити двојезично (на језику рада и језику резимеа).

Рукописи се достављају у електронској форми (као .doc или .docx Word и обавезно .pdf документи, односно tiff, jpg, ili psd документи за прилоге) на адресу: tatjanamihailovic@msn.com; могу се доставити и у штампаној форми, уз коју је електронска форма приложена на диску, на адресу: Татјана Михаиловић, Народни музеј, Трг Светог Саве 2, 36 000 Краљево.

Процес двоструког рецензирања пролазе сви радови, по принципу узајамне анонимности аутора и рецензената. Аутори ће бити благовремено обавештени о извршеном рецензентском поступку.

Ауторско одобрење обавезно је после редакцијских послова, у две фазе, прве корекције и финалног прегледа, а пре уласка публикације у штампу. Тада аутор у електронској форми (.pdf) добија свој текст на коначни увид и одобрење.